

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3To/41/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2115012118
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 08. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Stanislavská
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2018:2115012118.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Stanislavskej a sudcov JUDr. Janky Klčovej a JUDr. Rastislava Kresla, v trestnej veci obžalovaného R. D., nar. XX.X.XXXX v A., pre prečin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 171 ods. 1 Trestného zákona, o odvolaní prokurátora okresnej prokuratúry proti rozsudku Okresného súdu Trnava zo dňa 13.6.2017, sp.zn. 7T/144/2015, na verejnom zasadnutí konanom dňa 7.augusta 2018 v Trnave, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. b/ Tr. por. zrušuje sa napadnutý rozsudok v celom rozsahu.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sa obžalovaný R. D., nar. XX.X.XXXX v A., trvale bytom A. č. XXX/X, P., prechodne bytom A. XX, A., adresa na doručovanie písomností T. A. XX, A. (u matky R. D.), podľa § 285 písm. a) Trestného poriadku:

o s l o b o d z u j e

spod obžaloby prokurátora OP Trnava zo dňa 19.11.2015, číslo konania 2 Pv 43/12/2207-44 pre prečin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 171 ods. 1 Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že

v rozpore s ustanoveniami zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 139/1998 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov dňa 12.01.2012 v čase o 21:10 hod. v A. na A. ulici pri kontrole policajnou hliadkou vykonanej z dôvodu spáchania priestupku dobrovoľne vydal 1 ks igelitové vrecúško s obsahom neznámej látky rastlinného pôvodu zelenej farby, ktorá bola podrobená expertíznemu skúmaniu, pričom zo znaleckého posudku Kriministického a expertízneho ústavu PZ v Bratislave ČES: PPZ-KEU-BA-EXP-2012/2547 vyplynulo, že igelitové vrecúško obsahovalo sušené konope - marihuana s hmotnosťou 400 mg a obsahom 10 mg účinnej látky THC, čo predstavuje minimálne jednu obvykle jednorazovú dávku drogy, pričom rastliny rodu Cannabis (konopa) sú v zmysle zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov zaradené do I. skupiny omamných látok,

pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Trnava zo dňa 13.6.2017, sp.zn. 7T/144/2015 bol obžalovaný R. D. podľa § 285 písmeno b) Trestného poriadku spod obžaloby Okresnej prokuratúry Trnava zo dňa 19.11.2015 č. 2Pv 43/12/2207-44, oslobodený zo spáchania prečinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných

látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 171 ods. 1 Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že

v rozpore s ustanoveniami zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 139/1998 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov si dňa 12.01.2012 v čase o 21:10 hod. v A. na A. ulici pri kontrole policajnou hliadkou vykonanej z dôvodu spáchania priestupku dobrovoľne vydal 1 ks igelitové vrecúško s obsahom neznámej látky rastlinného pôvodu zelenej farby, ktorá bola podrobená expertíznemu skúmaniu, pričom zo znaleckého posudku Kriministického a expertízneho ústavu PZ v Bratislave ČES: PPZ-KEU-BA-EXP-2012/2547 vyplynulo, že igelitové vrecúško obsahovalo sušené konope - marihuana s hmotnosťou 400 mg a obsahom 10 mg účinnej látky THC, čo predstavuje minimálne jednu obvykle jednorazovú dávku drogy, pričom rastliny rodu Cannabis (konopa) sú v zmysle zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov zaradené do I. skupiny omamných látok

Okresný súd rozsudok odôvodnil v rozsahu č.l. 92-104 spisu.

Z odôvodnenia uvedeného rozsudku vyplýva, že po vyhodnotení všetkých dôkazov, ktoré boli vykonané na hlavnom pojednávaní dospel okresný súd k záveru, že síce skutok, ktorý je uvedený vo výrokovej časti tohto rozsudku sa stal, avšak podľa názoru okresného súdu tento skutok nie je trestným činom a preto okresný súd oslobodil obžalovaného spod obžaloby podľa § 285 písm. b) Trestného poriadku tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

V prvom rade je potrebné uviesť, že samotný pojem „obvykle jednorazová dávka drogy“ je pojmom právnym (rovnako ako napr. pojem nepričetnosť, či ťažká ujma na zdraví), a preto KEÚ PZ nie je oprávnený rozhodovať o tom, čo sa považuje za obvykle jednorazovú dávku konkrétnej drogy a ani stanovovať jej množstvo. Pojem „obvykle jednorazovej dávky“ sa v súdnej praxi odvodzuje pri jednotlivých druhoch drog od jej hmotnosti.

Pojem omamná či psychotropná látka v spojení s termínom obvykle jednorazová dávka, sú znakmi objektívnej stránky trestného činu podľa § 171 Trestného zákona a práve preto sa obvykle jednorazová dávka definuje prostredníctvom hmotnostného kritéria (ako základného kritéria), nakoľko v ňom sa zároveň spája objektívne a subjektívne hľadisko, teda zavinenie páchatel'a (napr. páchatel', ktorý kupuje drogy, má záujem spravidla o určité množstvo drogy a množstvo, ktoré kupuje, je pokryté jeho zavinením, taktiež páchatel', ktorý drogy prechováva, má určitú vedomosť o ich množstve, t. j. aké veľké množstvo drogy má u seba a táto okolnosť je pokrytá jeho zavinením).

Ako ďalšie kritérium slúži množstvo účinnej látky v zaistenej droge, pretože toto kritérium má význam z hľadiska ustanovenia § 130 ods. 5 Trestného zákona. Ku konštatovaniu, že sa páchatel' dopustil prečinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 171 ods.1 Trestného zákona, sa z hľadiska znakov objektívnej stránky tohto prečinu vyžaduje ustálenie nielen toho, či obvinený mal pri sebe látku, ktorá sa podľa zákona č. 139/1998 Z. z. v znení neskorších predpisov o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch zaraďuje do omamných látok, ale nevyhnutným je aj zistenie, či v konkrétnom prípade táto droga aj obsahuje účinnú látku v takom množstve, ktoré je objektívne spôsobilé ovplyvniť nepriaznivo psychiku človeka. Ak zaistená látka neobsahuje dostatočné množstvo účinnej látky, nie je schopná nepriaznivo ovplyvniť psychiku človeka a nemôžeme ju podradiť nielen pod definíciu uvádzanú v zákone č. 139/1998 Z. z., ale ani pod pojem návykovej látky podľa ust. § 130 ods. 5 Trestného zákona.

Toto kritérium má pritom význam iba z hľadiska objektívnej stránky trestného činu, pretože množstvo účinnej látky v droge nie je spravidla zahrnuté zavinením páchatel'a, pretože sa dá určiť len v laboratórnych podmienkach a väčšina páchatel'ov vie len to, o aký druh drogy ide a v akom množstve sa predáva, či kupuje, alebo prechováva, a to bez toho, že by poznali presné množstvo drogy z hľadiska účinnej látky, pretože sa dá zistiť len expertíznym skúmaním, a preto nemôže byť zahrnuté zavinením páchatel'a. Na vyvodenie trestnej zodpovednosti voči páchatel'ovi tohto trestného činu (bez zistenia koncentrácie účinnej látky v zaistenom množstve v tom, v ktorom prípade), teda nepostačuje fakt, že sa konkrétna zaistená látka nachádza v zozname omamných a psychotropných látok.

Pokiaľ ide o hmotnostné kritérium, tak súdna prax už dlhodobo vychádza z toho, že obvykle jednorazovú dávku marihuany je potrebné stanovovať v závislosti od hmotnosti zaisteného sušeného materiálu marihuany, pričom pri zohľadnení tohto hmotnostného kritéria, t. j. metodiky výpočtu vychádzajúcej z hmotnostnej dávky marihuany, sa za obvykle jednorazovú dávku považuje množstvo zodpovedajúce 500 mg vysušenej marihuany. Súdna prax vychádza z toho, že pojem obvykle jednorazovej dávky drogy musí byť hmotnostne vymedzený, teda musí byť stanovená určitá konkrétna hmotnosť danej drogy, ktorú je možné považovať za obvykle jednorazovú dávku drogy, a to aj z toho dôvodu, aby sa stanovila hmotnostná hranica pojmu obvykle jednorazová dávka drogy, od ktorej by sa následne mohol odvíjať násobok obvykle jednorazovej dávky drogy podľa § 135 Trestného zákona. V danom prípade celkové zaistené množstvo marihuany u obž. R. D. (400 mg) nie je možné považovať za obvykle jednorazovú dávku drogy z hľadiska hmotnostného kritéria.

Okresný súd (okrem už vyššie uvedených skutočností) tiež skúmal, či vzhľadom na vykonanie činu a jeho následky, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohánku páchatel'a, nie je závažnosť jeho konania nepatrná a zistil, že v osobe obžalovaného, ktorému bolo trestné stíhanie za prejednávánú trestnú činnosť pôvodne podmiennečne zastavené a to i pre jeho relatívne nízky vek v čase spáchania činu a okolnosti, že pred uvedeným skutkom bol bezúhonnou osobou, k tomuto skutku sa priznal a svoje konanie oľutoval (v jeho prípade mu možno preto pričítať poľahčujúce okolnosti v zmysle § 36 písm. d), písm. j), písm. l) Tr. zákona bez zistenia priťažujúcich okolností, čím možno vyjadriť aj stupeň závažnosti), sa jedná o osobu, ktorá v relatívne nízkom veku blízkom veku mladistvých sa dopustila výnimočného prešľapu týkajúceho sa držby omamných látok, od spáchania tohto skutku viac nebol trestne stíhaný za trestnú činnosť súvisiacu s omamnými a psychotropnými látkami, v súčasnosti žije riadnym, usporiadaným rodinným životom, vychováva spolu s manželkou 3 mesačné dieťa (teda i samotný následok tohto konania nemal žiadny výrazný negatívny vplyv na jeho spoločenský a osobný život, teda že by pokračoval v jeho páchaní atď...) rovnako treba poukázať na okolnosti, ako sa dostal k predmetnej marihuane (spôsob získania sa javí byť vzhľadom na ďalšiu priznávajúcu sa výpoveď obžalovaného ako uveriteľný) čo vzhľadom aj na všetky iné okolnosti prípadu ako i skutočnosti, kedy došlo k spáchaniu predmetného skutku (teda pred viac ako 5-timi rokmi) možno konštatovať, že už i z týchto uvedených dôvodov by sa javila byť závažnosť konania obžalovaného nepatrná, čím sú splnené podmienky na aplikáciu § 10 ods. 2 Tr.zák.

Ak pri vykonávaní služobného zákroku (a následnej bezpečnostnej prehliadky) vznikne dôvodné podozrenie, že táto osoba sa dopustila trestného činu a má pri sebe vec dôležitú pre trestné konanie, je potrebné postupovať v zmysle ustanovení Trestného poriadku (vydanie vecí § 89 Trestného poriadku, odňatie vecí § 91 Trestného poriadku, osobná prehliadka § 102 Trestného poriadku). V tejto súvislosti je potrebné poukázať na judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva v súvislosti s vydaním vecí a hrozbe uloženia poriadkovej pokuty (zabezpečenie dôkazu proti obvinenému naznačeným spôsobom by bolo v rozpore s ústavným právom nebyť donucovaný k sebaobviňovaniu). Preto prehliadku osoby, v zmysle § 22 ods.1 zákona o policajnom zbore, môže policajt vykonať len ak vykonáva služobný zákrok, teda, ak vykonáva činnosť pri ktorej bezprostredne zasahuje do základných práv a slobôd osoby (§ 9 ods. 3 zákona o policajnom zbore) a jej cieľom (účelom) môže byť len bezpečnostná prehliadka osoby, proti ktorej policajt vykonáva služobný zákrok, zameraná na zistenie zbrane, ktorá by mohla ohroziť život alebo zdravie policajta (tzv. bezpečnostný dôvod prehliadky). Z hľadiska zákonnosti nesmie využitie oprávnenia podľa § 22 ods.1 zákona o policajnom zbore sledovať iný záujem, než vykonanie bezpečnostnej prehliadky zameranej na zistenie a prípadné zaistenie zbrane. Uvedený postup policajta resp. policajtov je evidentne nezákonný, nakoľko oprávnenie policajta vyzvať osobu na vyloženie vecí, ktoré má u seba, taktiež neexistuje, t. j. nie je upravené v zákone o policajnom zbore. Takýto postup policajtov je neprijateľný aj z toho dôvodu, že výzva policajtov na vyloženie vecí je ukladaná osobe ako povinnosť na vyloženie vecí, teda ako povinnosť, ktorá musí byť splnená a nie je možné ju odmietnuť (v danom prípade pod možnosťou hrozby poriadkovej pokuty v zmysle § 70 ods.1 Tr. por.). Podľa názoru okresného súdu, ak sa osoba zdá policajtovi podozrivá (napríklad pre spáchanie nejakého priestupku, ako to je deklarované v tomto prípade) má povinnosť najskôr takúto osobu poučiť o jeho právach (§ 8 ods. 2 zákona o policajnom zbore) a to najmä o práve, že k priznaniu sa zo spáchania priestupku, či trestného činu ho nemožno nútiť (napríklad primerane podľa § 73 ods. 2 zákona o priestupkoch, či primerane podľa § 34 Tr. por.), no toto však v danom prípade preukázané nebolo.

Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote (ihneď na hlavnom pojednávaní po vyhlásení rozsudku č.l. 89 spisu) zahlásil prokurátor okresnej prokuratúry odvolanie, ktoré odvolanie v rozsahu č.l. 111-114 spisu odôvodnila prokurátorka okresnej prokuratúry.

V odôvodnení odvolania prokurátorka okresnej prokuratúry najskôr zhrnula rozsudok súdu prvého stupňa. Poukázala na ustanovenie § 130 ods. 5, § 135 ods. 1, § 171 ods. 1 Trestného zákona, § 2 ods. 1, 2 zákona č. 139/1998 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov. Súhlasila s názorom vyjadreným v napadnutom uznesení okresného súdu, že z hľadiska súdnej praxe je potrebné konštatovať, že pojem „obvykle jednorazová dávka na použitie“ je pojmom právnym.

Poukázala na judikát R 87/2015 a na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 6 Tz 17/2001 zo dňa 30.10.2001 a na judikát R 24/1998. Z hľadiska naplnenia zákonných znakov skutkovej podstaty prečinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 171 Trestného zákona sa v zmysle súdnej praxe vyžaduje splnenie troch nasledujúcich kumulatívnych podmienok 1) druh omamnej látky, 2) množstvo omamnej látky alebo psychotropnej látky, 3) kvalita omamnej látky alebo psychotropnej látky. Z uvedených skutočností vyplýva, že dolná hranica obvykle jednorazovej dávky na použitie sa určuje výlučne výkladovo a v každej trestnej veci individuálne.

Pokiaľ ide o hmotnostné kritérium obvykle jednorazovej dávky na použitie, tak časť súdnej praxe (napr. prevažná časť súdov v obvode Krajského súdu Bratislava a Krajského súdu Žilina) vychádza z toho, že obvykle jednorazovú dávku na použitie je potrebné stanovovať v závislosti od hmotnosti zaistenej drogy.

Druhá časť súdnej praxe, napr. podľa právneho názoru Krajského súdu v Nitre, úvahy súdu prvého stupňa o tom, že hmotnostné kritérium predstavuje hranicu trestnej zodpovednosti, nemajú oporu ani v zákonom určenej definícii obvykle jednorazovej dávky na použitie v § 135 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona, ale ani v rozhodovacej činnosti Najvyššieho súdu Slovenskej republiky. Obvykle jednorazovú dávku nemožno mechanicky zameniť s nejakým množstvom vyjadreným v hmotnostných jednotkách. Hmotnostnú hranicu pojmu obvykle jednorazovej dávky nemožno stanoviť striktne, nakoľko nemožno prehliadnuť jej prepojenosť na zistenie účinnej látky, pričom aj množstvo drogy menšie ako 500 mg s dostatočným množstvom účinnej látky, môže spĺňať a aj spĺňa definíciu podľa § 135 ods. 1 Trestného zákona.

Z vyjadrenia obžalovaného vyplýva, že plastové vrečko našiel a s vedomím, že sa jedná o marihuanu, si ho ponechal s cieľom následnej konzumácie. Obžalovaný v tom čase nemal vedomosť o hmotnosti predmetnej drogy. V súvislosti okolnosťami ako vek obžalovaného v čase spáchania skutku, jeho dovtedajšiu bezúhonnosť a súčasný usporiadaný rodinný život, mala za to, že práve tieto okolnosti mali byť zohľadnené pri určovaní druhu a výmery trestu obžalovaného a neboli dôvodom na vyslovenie záveru, že skutok nie je trestným činom s poukazom na ustanovenie § 10 ods. 2 Trestného zákona. Je síce pravdou, že na zápisnici o tomto úkone je uvedená i možnosť uloženia poriadkovej pokuty podľa § 70 Trestného poriadku, čo súd automaticky viedlo k záveru, že došlo k nezákonnému získaniu dôkazov, avšak pri dôkladnom preskúmaní predmetnej zápisnice ako i ostatného spisového materiálu vyslovila presvedčenie, že k vydaniu veci došlo v súlade so zákonom.

K spísaniu zápisnice o vydaní veci došlo jednoznačne až po samotnom úkone podľa § 89 ods. 1 Trestného poriadku. Z textu zápisnice je zrejmé, že poverený príslušník PZ použil predtlač, do ktorej vpísal len nacionálne osoby.

Krajský súd vo veci vykonal verejné zasadnutie, na ktoré sa dostavili všetky predvolané osoby.

Prokurátorka krajskej prokuratúry zotrvala na podanom odvolaní, pridržovala sa svojho odôvodnenia a navrhla, aby mu krajský súd vyhovel.

Obžalovaný uviedol, že po doručení odvolania okresnej prokuratúry považuje poskytnutý čas za dostatočný na oboznámenie s dôvodmi odvolania okresnej prokuratúry, predmetná vec sa stala pred 6-mi rokmi, pred rokom bol na okresnom súde, vyjadril sa k veci. Doplnil, že mu prišlo v predmetnej veci rozhodnutie o amnestii, toto rozhodnutie však nemal so sebou, niekoľkokrát sa sťahova.

Krajský súd ako súd odvolací predtým, ako začal plniť svoju preskúmovaciu povinnosť podľa § 317 Trestného poriadku zistil, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou a včas, v lehote stanovenej v § 309 Trestného poriadku.

V zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Trestného poriadku, ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 Trestného poriadku, alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku.

Po splnení preskúmvacej povinnosti v rozsahu § 317 Trestného poriadku odvolací súd zistil, že odvolanie prokurátora okresnej prokuratúry nie je dôvodné, avšak je potrebné napadnutý rozsudok zrušiť v celom rozsahu a rozhodnúť o oslobodení obžalovaného spod obžaloby v zmysle § 285 písm. a) Trestného poriadku.

Z obsahu spisového materiálu odvolací súd zistil :

- prokurátorka okresnej prokuratúry podala dňa 13.11.2015 pod č. 2Pv 43/12/2207-44 obžalobu na R. D. pre prečin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 171 ods. 1 Trestného zákona

- okresný súd dňa 3.6.2016 vydal trestný rozkaz, proti ktorému v zákonom stanovenej lehote podala prokurátorka okresnej prokuratúry odpor

- okresný súd vykonal na hlavnom pojednávaní dokazovanie výsluchom obžalovaného R. D., svedka D. J. a čítaním výpovede svedka D. J. z prípravného konania v zápisnici zo dňa 16.2.2012 z č.l. 18 a znaleckého posudku č. ČES: PPZ-KEU-BA-EXP-2012/2547 zo dňa 2.3.2012 z č.l. 20-22

Podľa § 2 ods. 10 Trestného poriadku, orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 ods. 12 Trestného poriadku, orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 168 ods. 1 Trestného poriadku, ak rozsudok obsahuje odôvodnenie, súd v ňom stručne uvedie, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia opiera a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä ak si navzájom odporujú. Z odôvodnenia musí byť zrejmé, ako sa súd vyrovnal s obhajobou, prečo nevyhovel návrhom na vykonanie ďalších dôkazov a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a trestu. Ak rozsudok obsahuje ďalšie výroky, treba odôvodniť aj tieto výroky.

Z týchto ustanovení Trestného poriadku možno vyvodiť, že každý výrok rozsudku, ktorý obsahuje odôvodnenie, musí byť odôvodnený stručne, ale presvedčivo, aby rozhodnutie súdu bolo preskúmateľné. Musí vychádzať z hodnotenia dôkazov v intenciách § 2 ods. 12 Trestného poriadku, t.j. podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivito i v ich súhrne, nezávisle od toho, či dôkazy obstaral súd, prokurátor, policajt, alebo obvinený, či jeho obhajca.

Okresný súd pri dodržaní procesného postupu vykonal úplné dokazovanie a dôsledne prebral všetky dôkazy dokumentované v prípravnom konaní, takže z hľadiska dodržiavania zásad obsiahnutých v

ustanovení § 2 odsek 10 Trestného poriadku treba konštatovať, že neexistuje žiaden relevantný dôkaz, ktorý by nebol v napadnutom konaní vykonaný.

Súd prvého stupňa všetky zákone vykonané dôkazy v intenciách § 2 odsek 12 Trestného poriadku vyhodnotil jednotlivo i v celom ich súhrne. Odvolací súd sa však nestotožňuje so skutkovým a právnym záverom okresného súdu.

Podľa § 321 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku : Odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť alebo neúplnosť jeho skutkových zistení alebo preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie.

K napadnutému rozsudku všeobecne

Odvolací súd s poukazom na aktuálny vývoj judikatúry sa nestotožňuje s právnym názorom okresného súdu, že zostatkové množstvo marihuany menšie ako 500 mg nie je obvykle jednorazovou dávkou, nakoľko aj takéto množstvo s poukazom na dostatočné množstvo účinnej látky, ktorá je spôsobilá vyvolať negatívne účinky, je na mieste posúdiť ako obvykle jednorazovú dávku, pričom v prejednávanom prípade marihuana s hmotnosťou 400 mg a obsahom 10 mg účinnej látky THC určite je obvykle jednorazovou dávkou.

Odvolací súd poznamenáva, že okresný súd sa nevysporiadal v odôvodnení rozhodnutia s vyjadrením obžalovaného na hlavnom pojednávaní zo dňa 13.6.2017 na č.l. 84: „ale prišiel mi papier, bola to amnestia, myslím, že po roku“, pričom obžalovaný rozhodnutie o amnestii okresnému súd nepredložil. Odvolací súd preskúmal rozhodnutie č. 1/2013 Z.z., o amnestii Prezidenta Slovenskej republiky, pričom ustálil, že uvedené rozhodnutie sa na skutok uvedený v skutkovej vete nevzťahuje.

Podľa § 9 ods. 3 zákona č. 171/1993 Z.z. o Policajnom zbore v znení neskorších predpisov : Služobný zákrok je zákonom ustanovená a v jeho medziach vykonávaná činnosť policajta, pri ktorej sa bezprostredne zasahuje do základných práv a slobôd osoby.

Podľa § 22 ods. 1 zákona č. 171/1993 Z.z. o Policajnom zbore v znení neskorších predpisov : Policajt je oprávnený presvedčiť sa, či osoba, proti ktorej vykonáva služobný zákrok, nemá pri sebe zbraň (§ 14 ods. 5), a ak ju má, odňať ju.

Čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky : Štátne orgány môžu konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon.

Čl. 13 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky : Pri obmedzovaní základných práv a slobôd sa musí dbať na ich podstatu a zmysel. Takéto obmedzenia sa môžu použiť len na ustanovený cieľ.

Podľa § 2 ods. 2 Trestného poriadku : Do základných práv a slobôd osôb v prípadoch dovolených zákonom možno zasahovať len v miere nevyhnutnej na dosiahnutie účelu trestného konania, pričom treba rešpektovať dôstojnosť osôb a ich súkromie.

Podľa § 55 ods. 1 Trestného poriadku : Pri vykonávaní úkonov trestného konania musia orgány činné v trestnom konaní, súd a osoby príslušné vykonávať úkony trestného konania zaobchádzať s osobami zúčastnenými na úkone tak, ako to vyžaduje účel trestného konania; vždy sa musí rešpektovať ich dôstojnosť a ich ústavou zaručené základné práva a slobody.

I. Pri relevantných poznatkoch o podozrení zo spáchania alebo aktuálneho páchania trestného činu, ktorými polícia disponuje v dostatočnom časovom predstihu, vzniká povinnosť postupu orgánov činných v trestnom konaní podľa Trestného poriadku. V takom prípade možno dôkaz pre trestné konanie získať len trestnoproceným postupom. Ak však poznatky o trestnej činnosti nie sú polícii dostatočne vopred známe, môže byť výsledok zákonného postupu pri služobnom zákroku (§ 9 ods. 3 zákona o Policajnom zbore) dôkazom v trestnom konaní. (R 47/2013)

Obdobný právny názor je vyjadrený v uznesení Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 3Tdo/31/2017 zo dňa 25.10.2017 na str. 10.

Ak pri vykonávaní služobného zákroku (a následnej bezpečnostnej prehliadky) vznikne dôvodné podozrenie, že táto osoba sa dopustila trestného činu a má pri sebe vec dôležitú pre trestné konanie, je potrebné postupovať v zmysle ustanovení Trestného poriadku (vydanie vecí § 89 Trestného poriadku, odňatie vecí § 91 Trestného poriadku, osobná prehliadka § 102 Trestného poriadku). Naproti tomu vykonanie osobnej prehliadky v zmysle ustanovenia § 99 ods. 3 Trestného poriadku je trestnoproceným inštitútom. Osobná prehliadka je typickým zaisťovacím úkonom, ktorým sa zaisťuje vec dôležitá pre trestné konanie. (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 3 Tdo 18/2015 zo dňa 20. mája 2015)

Z uvedeného je zrejmé, že jediným služobným zákrokom, ktorý vo veci vykonali príslušníci v zmysle Zákona o Policajnom zbore bol postup podľa § 18 ods. 1 (zisťovanie totožnosti), ktorý skončil momentom ako osoba hodnoverným spôsobom preukázala svoju totožnosť. Následné konanie príslušníkov, a to výzva na vydanie vecí pochádzajúcej alebo súvisiacej s trestnou činnosťou, vydanie a zaistenie vecí už nebolo v súlade so zákonom. Je potrebné uviesť, že obvinený T. L. nebol pristihnutý pri trestnom čine. Žiaden dôkaz nepotvrďuje, že by príslušníci obvodného oddelenia Policajného zboru vedeli o tom, že obvinený má pri sebe drogy. Je v rozpore so zákonom, ak príslušník vyzýva osobu, ktorá sa mu len zdá z nejakého subjektívneho dôvodu čudná (podozrivá), nepácha trestnú činnosť, vyložiť veci, ktoré by mohli pochádzať z trestnej činnosti. K uvedenému je potrebné dodať, že ak sa osoba zdala príslušníkom čudná, resp. podozrivá, či už zo spáchania priestupku alebo trestného činu, mali povinnosť najskôr tejto osobe oznámiť, z čoho je podozrivá a následne ju poučiť o jej právach, a to aj o práve, že k priznaniu sa zo spáchania priestupku alebo trestného činu nemožno nikoho nútiť. Uvedené je podstatné aj preto, že zákaz donútenia k priznaniu zahŕňa nielen právo nevypovedať, ale aj právo neprispieť žiadnym aktívnym spôsobom, či už priamo alebo nepriamo, k svojmu obvineniu. (rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 3 Tdo 11/2013 zo dňa 29. mája 2013)

III. Za zákonný spôsob získania dôkazu z dôkazných prostriedkov v zmysle § 119 ods. 2 Trestného poriadku treba považovať jednak splnenie formálnych, t.j. procesných podmienok vyžadovaných Trestným poriadkom alebo iným osobitným zákonom na vykonanie konkrétneho dôkazu a jednak splnenie obsahových (materiálnych) podmienok, t.j. aby úkon - použitý dôkazný prostriedok na vykonanie resp. získanie dôkazu - bol zameraný na zistenie tých skutočností, na ktoré zameraný a použitý môže byť. Dôkaz získaný v rozpore so zákonom prenáša svoju nezákonnosť a procesnú nepoužiteľnosť aj na ďalší dôkaz, ktorý vychádza z obsahu nezákonne získaného dôkazu. (74/2006 ZSP, rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 4 Tz 9/2006 zo dňa 1. septembra 2006)

Odvolací súd sa stotožňuje s právnym názorom okresného súdu, že výzva policajta na vyloženie vecí adresovaná obžalovanému nebola na mieste. Dôležité je rozlišovať medzi zabezpečením dôkazu do trestného konania podľa § 89 ods. 1 Trestného poriadku na základe dobrovoľného vydania zo strany obžalovaného a služobným zákrokom polície podľa zákona o policajnom zbore.

Na mieste je zdôrazniť, že obžalovaný nebol pristihnutý pri páchaní trestného činu, ale bol pristihnutý pri páchaní priestupku. V tejto súvislosti je potrebné konštatovať, že vykonanie služobného zákroku pri zistení páchania priestupku je potrebné, avšak malo byť zamerané najmä na zaistenie bezpečnosti, na zabránenie v pokračovaní priestupku a na objasnenie priestupku.

V prejednávacom prípade, keďže nebolo preukázané dôvodné podozrenie, že osoba sa dopustila trestného činu a má pri sebe vec dôležitú pre trestné konanie, napr. predchádzajúca informácia od spolupracujúcej osoby o skutočnostiach nasvedčujúcich tomu, že mal byť spáchaný trestný čin, mal policajt zakázať obžalovanému odhadzovať ohorok cigarety a zistiť totožnosť obžalovaného a prejednať priestupok v blokovom konaní, prípadne sa zrakom presvedčiť, že obžalovaný nemá pri sebe zbraň. Nepostačuje len subjektívne presvedčenie policajta, že osoba je podozrivá, ale musí ísť o dôvodné podozrenie založené na relevantných skutočnostiach objektívnej povahy.

Štátny orgán, a teda aj policajt, môže konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon a pri zasahovaní do základných práv a slobôd je povinný rešpektovať dôstojnosť osôb a pri obmedzovaní základných práv a slobôd sa musí dbať na ich podstatu a zmysel, pričom takéto obmedzenia sa môžu použiť len na ustanovený cieľ. Využitie oprávnenia policajta presvedčiť sa, či osoba, proti ktorej vykonáva služobný zákrok, nemá pri sebe zbraň, a ak ju má, odňať

ju, nesmie sledovať žiadny iný záujem. Oprávnenie policajta vyzvať osobu na vyloženie vecí, ktoré má u seba, nie je upravené v zákone o policajnom zbore a teda neexistuje.

Nemožno opomenúť ani skutočnosť, že pred uvedenou výzvou nebol obžalovaný riadne poučený o tom, že k sebaobviňovaniu nemôže byť žiadnym spôsobom donútený. Povinnosť vydať vec podľa § 89 Trestného poriadku má síce každý, kto má pri sebe vec dôležitú pre trestné konania, avšak pokiaľ ide o obvineného alebo osobu, u ktorej trestné konania nepochybne smeruje k jej obvineniu, nemožno splnenie tejto povinnosti vynucovať uložením poriadkovej pokuty v zmysle § 70 Trestného poriadku, resp. hrozbou jej uloženia, nakoľko by išlo o donútenie smerujúce k poskytnutiu dôkazu proti sebe samému, zákaz ktorého vyplýva nielen z čl. 47 ods. 1 a čl. 50 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky, ale výslovne je zakotvený aj v čl. 14 ods. 3 písm. g) Medzinárodného paktu o občianskych a politických právach a v súlade s judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva je zároveň obsiahnutý v pojme spravodlivý proces v zmysle čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (primerane napr. rozsudok Európskeho súdu pre ľudské práva vo veci J. B. proti Švajčiarsku z 3. mája 2001). Nakoľko nie je prípustné, aby policajt vyžadoval od takejto osoby dobrovoľné vydanie veci pod hrozbou poriadkovej pokuty, uvedená výzva je nezákonná a nezákonný je aj dôkaz získaný v dôsledku uvedenej výzvy.

Odvolací súd zdôrazňuje, že okresný súd pochybil, keď obžalovaného oslobodil spod obžaloby podľa § 285 písm. b) Trestného poriadku (skutok nie je trestným činom), nakoľko bolo na mieste oslobodiť obžalovaného podľa § 285 písm. a) Trestného poriadku (nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný). V prípade výskytu oboch dôvodov aj v zmysle § 285 písm. a) Trestného poriadku a aj v zmysle § 285 písm. b) Trestného poriadku, ako na základe logického výkladu tak aj zo systematického hľadiska je potrebné prioritne aplikovať dôvod v zmysle § 285 písm. a) Trestného poriadku. Z logického výkladu je zrejmé, že v prípade, že nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný, neexistuje ani skutok, ktorého trestnosť by mala byť preskúmaná. Systematické hľadisko je založené na tom právnom závere, že zákonodarca pri príprave a schvaľovaní zákona zoradil dôvody podľa poradia, v akom sa majú skúmať.

Uvedené zmenené právne posúdenie nie je v rozpore so zákazom reformatio in peius zakotveného v § 322 ods. 3 veta druhá Trestného poriadku (v neprospech obžalovaného môže odvolací súd zmeniť napadnutý rozsudok len na základe odvolania prokurátora), nakoľko uvedené zmenené právne posúdenie bude na prospech obžalovaného. Z uvedeného dôvodu dospel odvolací súd k záveru, že obžalovaného je potrebné oslobodiť spod obžaloby podľa § 285 písm. a) Trestného poriadku (nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný).

K dôvodom odvolania

Podľa § 171 ods. 1 Trestného zákona : Kto neoprávnene prechováva pre vlastnú potrebu omamnú látku, psychotropnú látku, jed alebo prekurzor, potrestá sa odňatím slobody až na tri roky.

Prechovávanie omamnej látky alebo psychotropnej látky (§ 2 ods. 1 alebo 2 zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov) - ďalej len „droga“, nie je na účel aplikácie § 171 ods. 1 a § 172 ods. 1 písm. d) Trestného zákona limitované minimálnym množstvom. Prechovávanie drogy v množstve síce obvyklým spôsobom aplikateľnom, avšak menšom, než z hmotnostného hľadiska zodpovedá obvykle jednorazovej dávke, je trestným činom, pokiaľ je droga vzhľadom na množstvo účinnej látky obsiahnutej v celkovom množstve zaisteného materiálu spôsobilá nepriaznivo ovplyvniť psychiku človeka alebo jeho ovládacie alebo rozpoznávací schopnosti, alebo sociálne správanie (§ 130 ods. 5 Trestného zákona). Pri prečine podľa § 171 Trestného zákona je však vždy potrebné posudzovať aj materiálny korektív podľa kritérií § 10 ods. 2 Trestného zákona. (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 25. apríla 2017, sp. zn. 2 Tdo 53/2016 uverejnené v Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR 8/2017 pod poradovým číslom 74.)

Podľa § 10 ods. 2 Trestného zákona : Nejde o prečin, ak vzhľadom na spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku páchatela je jeho závažnosť nepatrná.

II. Ak inkriminované konanie páchatel'a zakladá zákonné znaky prečinu, je obligatónnou povinnosťou súdu vždy vyhodnotiť aj jeho materiálnu stránku z hľadiska jeho závažnosti v zmysle § 10 ods. 2 Trestného zákona, pretože nejde o prečin, ak je jeho závažnosť nepatrná (tzv. materiálny korektív). (45/2012, rozsudok Krajského súdu v Žiline sp.zn. 2 To 42/2010 zo dňa 1.9.2012)

Na posúdenie závažnosti určitého protispoločenského konania majú vplyv a závažnosť prečinu určujú nasledovné skutočnosti:

a/ spôsob vykonania činu a jeho následky,

b/ okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný (pôjde najmä o poľahčujúce a priťažujúce okolnosti - § 36 a § 37 Tr. zák.),

c/ miera zavinenia a pohnútky páchatel'a.

(uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 2Tdo 41/2015 zo dňa 28. júla 2015)

K námietke prokurátorky okresnej prokuratúry, že aj množstvo drogy menšie ako 500 mg s dostatočným množstvom účinnej látky môže spĺňať a aj spĺňa definíciu podľa § 135 ods. 1 Trestného zákona a že okolnosti prípadu neodôvodňujú použitie materiálneho korektívu, je na mieste uviesť, že marihuana patrí medzi zakázané látky, nakoľko sa nachádza v zozname omamných látok. Ani marihuana nie je na účel aplikácie § 171 ods. 1 Trestného zákona limitovaná minimálnym množstvom, nakoľko Trestný zákon neustanovuje žiadne hmotnostné kritérium, pričom rozhodujúcim kritériom je skutočnosť, či je vzhľadom na množstvo účinnej látky obsiahnutej v celkovom množstve zaisteného materiálu spôsobilá nepriaznivo ovplyvniť psychiku človeka alebo jeho ovládacie alebo rozpoznávacíe schopnosti, alebo sociálne správanie, keďže takéto kritérium je definované v ustanovení § 130 ods. 5 Trestného zákona, avšak to nevyklučuje zvaženie aplikácie materiálneho korektívu v zmysle § 10 ods. 2 Trestného zákona.

Podľa § 58 ods. 1 Trestného poriadku : O každom úkone trestného konania sa spíše, a to spravidla pri úkone alebo bezprostredne po ňom, zápisnica, ktorá musí obsahovať

a) označenie súdu, prokuratúry alebo iného orgánu vykonávajúceho úkon,

b) miesto, čas a predmet úkonu,

c) meno a priezvisko úradných osôb a ich funkcie, meno a priezvisko, dátum narodenia a bydlisko alebo sídlo osôb, ktoré sa na úkone zúčastnili, a u obvineného, poškodeného alebo svedka aj adresu, ktorú uvedie na účely doručovania,

d) stručné, ale výstižné opísanie priebehu úkonu, z ktorého je zrejmé i zachovanie zákonných ustanovení upravujúcich vykonávanie úkonu, ďalej podstatný obsah rozhodnutí vyhlásených pri úkone, a ak bol pri úkone doručený rovnopis rozhodnutia, osvedčenie o tomto doručení,

e) návrhy strán, poskytnutie poučenia, prípadne vyjadrenie poučených osôb,

f) námietky strán alebo vypočúvaných osôb proti obsahu zápisnice.

Podľa § 60 ods. 2 Trestného poriadku : Ten, kto viedol pojednávanie alebo vykonanie úkonu, môže i po podpise zápisnice nariadiť alebo vykonať opravu písárskych chýb alebo iných zrejmých nesprávností. Oprava sa vykoná tak, aby pôvodný zápis zostal čitateľný, opravu podpíše ten, kto ju nariadil.

II. Dôkazy získané nezákonným zásahom do ústavných práv fyzických osôb sú v trestnom konaní nepoužiteľné, pretože nespĺňajú podmienky ustanovené v § 119 ods. 2 Trestného poriadku. (uznesenie VVS Trenčín sp.zn. 2 To 2/2008 zo dňa 1.9.2008)

I. Zápisnicu o hlavnom pojednávaní, ktorá má charakter verejnej listiny, treba považovať za dôkaz o tom, aký bol priebeh hlavného pojednávania, pokiaľ by nesprávnosť jej obsahu nebola preukázaná inými dôkazmi. (R 50/1969, rozhodnutie zvláštneho senátu Najvyššieho súdu sp. zn. 2 Tor 5/69 zo dňa 27. mája 1969)

K argumentu prokurátorky okresnej prokuratúry, že k spísaniu zápisnice o vydaní veci došlo jednoznačne až po samotnom úkone podľa § 89 ods. 1 Trestného poriadku a že z textu zápisnice je zrejmé, že poverený príslušník PZ použil predtlač, do ktorej vpísal len nacionálne osoby, je potrebné konštatovať, že na dodatočne bezprostredne po úkone spísanú zápisnicu sa vzťahujú rovnaké kritéria ako na zápisnicu vyhotovenú priamo pri úkone, nakoľko obe sú určené na trvalé zachytenie relevantných údajov. Zápisnica je verejná listina, čo znamená, že do času, kým nie je preukázaný opak, platí, že údaje v nej uvedené sú správne a pravdivé. Aj keď poverený príslušník policajného zboru použije formulár, je jeho úlohou presvedčiť sa, či všetky údaje sú správne a pravdivé bez ohľadu na skutočnosť, či ide o

predtlačení údaj alebo vpísaný údaj, pričom nič mu nebráni nesprávny alebo nepravdivý predtlačení údaj preškrtnúť a napísať správny a pravdivý údaj.

Z vyššie uvedených dôvodov bolo potrebné odvolanie prokurátora okresnej prokuratúry podľa § 319 Trestného poriadku zamietnuť ako nedôvodné a rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 321 ods. 1 písm. b/ Trestného poriadku zrušiť a súčasne rozhodnúť, že sa podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku obžalovaný R. D. pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 171 ods. 1 Trestného zákona spod obžaloby v zmysle ustanovenia § 285 písmeno a/ Trestného poriadku oslobodzuje, keďže nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku riadny opravný prostriedok nie je prípustný.